

РЕШЕНИЕ

№ 5745

гр. София, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5226** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на кмета на Столична община срещу Решение № 1596/05.05.2022 г. по НАХД № 12751/2021 г. на СРС, НО, 94 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № СО-33-П-21-10-217/15.07.2021 г., издадено от кмета на СО, с което на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването на Република България за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, на П. В. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено, като бъде потвърдено НП. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – П. В. Й. – в съдебно заседание се представлява от адв. И., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 17.03.2021 г., около 17.40 бил осъществен контрол по спазване на противоепидемичните мерки на територията на МОЛ "П. Център", находящ се в [населено място], [улица]. Проверяващите се намирали пред магазин „Б.“. Около 17.40 часа П. Й. и неустановено по делото лице от мъжки пол паркирали лекия автомобил, с който се придвижвали, в подземния паркинг на търговския център, на нивото, на което се намирал и магазин „Б.“, и влезли в търговския център. Мъжът носел поставена на лицето предпазна маска, която покривала изцяло носа и устатата му, а П. Й. не носела предпазна маска за лице. След като тя не поставила предпазна маска на лицето си, бил съставен АУАН № 21-10-217/17.03.2021 г., в който била посочено като нарушена разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето. Актът бил предявен на лицето, което го подписало и му бил връчен препис. Срещу АУАН е депозирано възражение.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № СО-33-П-21-10-217/15.07.2021 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество – неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите съдържат всички задължителни реквизити и са издадени от компетентни органи при спазване на процесуалните правила.

Неправилен е изводът на СРС, че не е ясно кой е издателят на НП. Съгласно чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето, НП за установени нарушения по чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето се издават от кметовете на общините. Видно от приложената по делото на СРС Заповед № СОА21-РД15-8395/12.07.2021 г. а Кмета на СО, на А. Х. А., подписала процесното НП, е възложено да изпълнява функциите на кмет на СО за периода от 13.07.2021 г до 16.07.2021 г., включително.

С Решение от 13.03.2020 г. на Народното събрание на Република България е обявено в страната извънредно положение. Съгласно чл. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., Министерът на здравеопазването освен по Закона за здравето може да въвежда и други временни мерки и ограничения, определени в закон. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗ, при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 Министерът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област.

Съгласно Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването, са въведени редица противоепидемични мерки в Република България, считано от 01.02.2021 г. до 30.04.2021 г., една от които е под № I.7 в същата, а именно: „Всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са

длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.“

Санкционната разпоредба на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето предвижда, че който наруши или не изпълни въведени от Министъра на здравеопазването или от директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв., а при повторно нарушение от 1000 до 2000 лв.

Настоящият касационен състав намира за необходимо да отбележи, че чл. 209а ал. 1 от ЗЗ съдържа състав на административно нарушение. Обстоятелството, че административнонаказателната разпоредба препраща към общ административен акт /в случая Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването/ относно въведената и нарушена/неизпълнена противоепидемична мярка, не означава, че с този акт са въведени административни нарушения. Напротив, това е акт, с който са въведени определени задължения за неопределен брой лица – спазването на изброените в тях противоепидемични мерки. Неизпълнението на тези задължения обаче е въведено като административно нарушение в Закона за здравето.

Съгласно чл. 63, ал. 11 от Закона за здравето, Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. Министъра на здравеопазването е общ административен акт, установяващ задължение за гражданите да носят защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, когато се намират в закрити обществени места.

Безспорно се установи, че на посоченото време и място на закрито обществено място П. Й. не е изпълнила въведената противоепидемична мярка по време на въведената извънредна епидемична обстановка, а именно не е изпълнила задължението да има поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, с което е извършила посоченото нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

Така определеното административно наказание е в законоустановения минимум, съгласно чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, поради което и същото не може да бъде намалено.

Настоящата касационна инстанция намира, че извършеното нарушение не представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Същото е застрашило здравето на потенциално неограничен кръг лица, поради което следва да се приеме, че обществената опасност в случая се отличава с достатъчен интензитет, за да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

При така установеното, настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1596/05.05.2022 г. по НАХД № 12751/2021 г. на СРС, НО, 94 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № СО-33-П-21-10-217/15.07.2021 г., издадено от кмета на СО, с което на основание чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, във вр. с т. I, 7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването на Република България за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ, на П. В. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА П. В. Й. с ЕГН [ЕГН], с адрес [улица], ет. 4, ап. 7, да заплати на Министерството на здравеопазването сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.